

[Ministeren for europæiske handelsanliggender.]

ale udvikling i alle medlemslande, og at dette derfor er et af de vigtigste mål for samarbejdet.

EF-samarbejdet har bl. a. betydet, at medlemslandene har kunnet opretholde en meget høj beskæftigelse; derfor har det ikke i større omfang været EF-arbejdere, der har taget arbejde i andre lande, men ligesom i Danmark arbejdere uden for EF som fra Grækenland, Tyrkiet og Jugoslavien. For dem gælder som bekendt EF's regler ikke, og der er ikke grund til at vente, at denne situation ændres i de kommende år.

Om uddannelsespolitikken har været nævnt, at den kunne blive påvirket af vort eventuelle medlemskab af EF. Det kan måske være af interesse at oplyse, at det forslag, som Kommissionen for nogen tid siden fremsatte om, at landene for at lette adgangen til fri etablering inden for de forskellige liberale erhverv ikke blot skulle opstille visse minimumskrav til de faktiske kvalifikationer, men skulle enes om visse fælles rammer for de forskellige uddannelser, nu kan anses for opgivet, idet det ikke har kunnet opnå tilslutning fra medlemslandene.

Selv om Danmark principielt ville være interesseret i et bredt samarbejde om uddannelsespolitikken, er regeringen enig i de betragtninger, som er blevet fremført fra alle EF-medlemslandenes side om, at hensynet til etableringsfriheden ikke på afgørende måde må gribe ind i landenes frihed til selv at fastlægge deres uddannelsespolitik. Dette grundsynspunkt vil være regeringens, hvis der på ny skulle fremkomme forslag om et samarbejde om uddannelseskraft.

Jeg har nævnt alle disse samarbejdsopgaver for at illustrere, hvor store problemer det vil kunne skabe for et europæisk industriland at stå uden for et sådant samarbejde. De ulemper, vi i adskillige år har mærket ved at stå uden for De europæiske Fællesskabers toldunion og landbrugspolitik, vil sandsynligvis i de kommende år blive stærkt forøget, efterhånden som fællesskabet udviklet med Storbritannien på flere og flere områder gennemfører et samarbejde, der uundgåeligt først og fremmest tager hensyn til medlemslandenes interesser.

Samtidig vil jeg understrege, at deltagelsen i et sådant samarbejde naturligvis stiller

betydelige krav til det enkelte medlemsland, hvis det ønsker at få sine egne interesser tilgodeset.

Her som på de fleste andre områder af Fællesskabernes samarbejde beror det enkelte lands indflydelse i afgørende grad på, hvorvidt det vil være i stand til at formulere en politik og føre en konsekvent linje i drøftelserne med de øvrige medlemslande, som kan indpasses i og påvirke helheden.

Om de enkelte nordiske landes forhandlingssituation skal jeg nævne følgende: Island forhandler med EF om en ordning, der betyder fri handel med industrivarer og konkrete toldindrømmelser for Islands eksport af fiskeriprodukter og lammekød. Den islandske principbeslutning om at udvide fiskeriterritoriet til 50 sømil synes at ville komplicere Islands forhandlinger, idet EF's forhandlingstilbud er givet under forudsætning af, at Island ikke ensidigt udvider sit fiskeriterritorium.

Finland forhandler med EF på stort set samme grundlag som de øvrige neutrale lande, det vil sige om en frihandelsaftale. Finland har gjort det klart, at man ikke ønsker at gå længere end til en sådan aftale, og der er al mulig grund til at tro, at der på dette grundlag kan opnås en for Finland tilfredsstillende løsning. Der består dog foreløbig et problem for Finlands eksport af papir til de seks nuværende EF-lande.

EF's tilbud til Sverige er stort set identisk med de tilbud, som er givet de øvrige neutrale lande, og omfatter altså en aftale om industriel frihandel. Fra svensk side har man til stadighed ønsket en mere vidtgående ordning; det gælder såvel deltagelse i den fælles landbrugspolitik som deltagelse i det fremtidige samarbejde på den økonomiske og monetære politik's område samt med hensyn til industripolitikken.

Under de forberedende drøftelser med Sverige er det blevet klart fastslået af EF, at det i dag er EF's opfattelse, at et så vidtgående samarbejde, som Sverige ønsker, kun kan tænkes inden for rammen af medlemskab. Man lægger derfor fra svensk side særlig vægt på Fællesskabernes tilsagn om, at aftalen kommer til at indeholde en klart defineret løfteparagraf, der forudsiger, at der senere kan blive tale om en udvidelse af samarbejdet.

Der kan være grund til specielt at nævne